

Prædiken til 8.s.e trinitatis

den 6. august i Bogense kirke kl.10.30

UNDER ROSENFESTIVALEN... - ORKIDÉ-PYNT...

Salmer: "En yndig og frydefuld sommertid" – 392 - 122 // 117
– 477 – 700

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: (Gud være lovet..)

*Jesus sagde: »**Tag jer i agt for de falske profeter**, der kommer til jer i fåreklæder, men indeni er glubske ulve. På deres frugter kan I kende dem. Plukker man druer af tjørn eller figner af tidsler? Sådan bærer ethvert godt træ gode frugter, og det dårlige træ dårlige frugter. Et godt træ kan ikke bære dårlige frugter, og et dårligt træ kan ikke bære gode frugter. Ethvert træ, som ikke bærer god frugt, hugges om og kastes i ilden. I*

kan altså kende dem på deres frugter. Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje.» Matt 7,15-21

Amen!

Når Jesus i dagens evangelium vejleder i, hvordan man skal kende forskel på sandt og falskt, får han det til at lyde så nemt. Han siger, at "de falske profeter skal kendes på *frugten*, altså konsekvensen, resultatet af det de gør eller siger. Og det er slet ikke nemt altid at vurdere. Der er rigtig meget, der ikke er entydigt; mennesker og andre fænomener omkring os, er sammensatte. Vi kan jo bare tænke på roserne – som så smukt indtager synsfeltet lige meget hvor vi kigger hen i denne weekend... "Selv den smukkeste rose, kan have stikkende torne", siges det jo netop.

Så hvad er sandt og hvad er falskt? Hvem er de falske profeter, og hvem er de sande?

På Jesu tid var der mange, der påberåbte sig profetstatus; tidens omvandrende prædikanter. Dem som Matthæus med evangelieteksten advarer imod, er sandsynligvis dem, som forkyndte at med det Jesus stod for var loven sat ud af kraft, og man kunne gøre hvad man ville.

Problemet ved de falske prædikanter var, at de kom i fåreklæder, altså med tilsyneladende rene og ædle motiver. Men inden under var de glubske ulve, der kun ville udnytte folk. Og for at gennemskue deres falskhed, er man nødt til at kigge på frugterne, siger Jesus altså. Jeg tolkede før "frugterne" som *konsekvenserne* eller *resultaterne*, men de kan også forstås som *handlingerne*. Hænger det, prædikanterne siger, sammen med det, de gør? Hvis de rager til sig og udnytter menighedens gæstfrihed, kan de prædike nok så kønt og fromt. Og så er det Matthæus lader Jesus anskueliggøre, hvordan det gode aldrig vil udspringe af det onde. Han siger, at druer ikke vokser ud af tjørn og at figer ikke vokser ud af tidsler. Og det billede ledte mine tanker hen til et vers fra den rosensalme af Brorson, vi sang lige før, "Den

yndigste rose er funden". I verset står der: *"Forhærdede tidsel-gemytter / så stive som torne og støtter / hvi holder I eder så ranke / i stoltheds fordærvede tanke...."* Salmedigteren Brorsons "tidsel-gemytter" holder sig ranke og stolte, men også de gennemskues – de er jo netop tidsler med torne og fordærv.

De falske profeter. Hvem er de i dag? Ja, det er jo oplagt at kigge ind ad, på prædikanterne i vores kristne kirke. Her har yderfløjene af teologiske retninger travlt med at anklage hinanden for at være "falske profeter". Fra den ene fløj lyder det, at de anderledes sindede kolleger lefler for folk ved at putte form uden indhold ind i kirken. At der bliver for meget cirkusforestilling over det. Og at man for enhver pris vil have folk til at gå i kirke også selvom det betyder at budskabet bliver nedtonet til fordel for formen, virkemidlerne.

Den anden fløj siger, at man er nødt til at "følge med tiden" og bruge de virkemidler i tiden, der kan fange folks interesse og beskylder den anden fløj for at være forstokkede og selvhøjtidelige.

Hvem der har ret, hvem der er de sande profeter, må så skulle afgøres af, hvad der afstedkommer den gode frugt. Og det er ret svært at afgøre hvad den er i det slagsmål.. Men jeg tænker, at man kan gribe til vores kirkefader, Martin Luther, og med ham spørge sig selv: "Driver det på Kristus?" Får denne her form det evangeliske budskab frem? Så må enhver afgøre med sin samvittighed hvilke midler man tyr til, men målet må være, at budskabet er evangeliet om Jesus Kristus

Så problematikken med de falske profeter er altså kendt på både Jesu tid og på vores. Og udtrykket "en ulv i fåreklæder", som er det billede Matthæus indleder med, er jo faktisk gået over i dagligsproget helt oppe i vores tid. En ulv i fåreklæder er sådan en, der tilsyneladende vil andre det godt, men inde bagved er glubsk og kun ude på at udnytte andre. En anden nutidig sammenligning man kan lave med en ulv i fåreklæder er reklameindustrien. En reklames tilsyneladende formål er at fremstille varen, så forbrugeren tænker, at hvis jeg køber det her, bliver mit liv meget bedre! Det fremstår altså som om, at reklamen er til for vores skyld, at det er en serviceoplysning

man får foræret. Men i virkeligheden er det omvendt.

Reklamen er til for producentens skyld, for formålet er jo, at få solgt så meget som muligt ved at gribe til manipulerende metoder, for at producentens rigdom kan vokse...

Falske profeter har der været til alle tider og på alle steder. Et andet sted, vi kan finde dem er inde i os selv. I hvordan vi vurderer sandhed fra løgn. I hvad vi sætter som sande værdier, men som måske i virkeligheden viste sig at være falskt. Igen kan vi spørge – jamen, sætter denne her værdi god frugt? Er det frugt-bart at gøre, tænke, synes som jeg gør? Er det fitness og skrappe kostvaner, der er det sande for mig? Er det karriere, status og rigdom? Er det at finde harmoni i sig selv med kurser i mindfulness og coaching? Er det dyrkelse af det helt nære og trygge? For hvad er frugten af de forskellige tilgange? Skaber de livsglæde, åbner de for erkendelse af mening – eller skaber de større utryghed, føler man at man kommer til kort og slet ikke kan indfri forventningerne til sig selv?

Når Matthæus advarer imod falskhed, må han omvendt også kunne forklare hvad det sande er. En med-evangelist siger det i en af de smukke Jesus-ord, nemlig Johannes, der skriver, at Jesus siger: *"Jeg er vejen, sandheden og livet"*. Jesus selv er sandheden, og i fortællingerne om ham – i alle fire evangelier – ser vi at sandheden hele tiden bliver til i mødet med andre mennesker. De syge helbredes, de sultende bespises, de ringeagtede vises respekt, de modløse får nyt mod, dem, ingen vil være have med at gøre, holder han til hos.

Det er på de ydmyge, ikke prangende steder, vi finder sandheden, kan man udlede af Brorsons rosensalme fra før:
*Ak søger de ydmyge steder, i støvet for frelseren græder, så får
I vor Jesus i tale, thi roserne vokse i dale!*

Det er de ydmyge steder, i dalene, at sandheden lever. Her findes den rette tale. Jesu tale.

Amen!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.

Amen

Almægtige Gud, himmelske Far.

Vi takker dig for livet, du har givet os og for jorden, du har skabt. Lær os at tage vare på jorden og på livet.

Kære Gud, tak for evangeliets opmuntring og håb. Gør os åbne og modtagelige for dine ord, og hjælp os til at forstå evangeliets sandhed og afvise tidens løgne.

Herre, vor Gud, vi beder dig for de syge, dem der er sorgfulde og dem der er bange. Giv dem nyt mod på fremtiden, og giv dem håb.

Vi beder dig for al lovlig myndighed, giv dem indsigt og ansvarsbevidsthed til at forvalte den magt, de har fået. Bekæmp vold og magtmisbrug. Vær med krigsramte i hele verden. Hjælp alle nationer til at leve sammen i fred og forståelse.

Kære Gud, vi beder også for vores familie, venner og alle dem, vi er forbundet med. Velsign og bevar os alle, og værn os imod ulykke og tidlige dødsfald.

Du vor Gud, vær med menigheden i Bogense (Nr. Sandager) kirke og alle menigheder. Lad dit Ord og din Ånd have frit løb i vores kirke til glæde, håb og trøst. Vær med vores dronning og hele kongehuset. Giv dem og os alle nåde, fred og velsignelse og efter vores liv den evige salighed og hvile.

Amen.

MEDDELELSER:

Lad os med apostlen til ønske hinanden....

VELKOMST TIL 8. SØNDAG EFTER TRINITATIS

Velkommen til gudstjeneste i dag, 8. søndag efter trinitatis.

Som I ser er kirken smukt pyntet i anledning af rosenfestivallen – temaet for festivalen i år er ”have” og haveislættet her i kirken blev, at Danmarks orkidé forening skulle pynte op med orkidéer.

Roser og orkidéer; to meget forskellige blomster må man sige. – jeg holder personligt af begge, men jeg er glad for at roserne også er talstærkt repræsenteret, for vi skal i dag synge adskillige rosensalmer og i min prædiken har jeg også brugt lidt rosen-symbolik ... Det eneste jeg blot vil sige om orkidéen er, at den faktisk ligner rosen derved, at den er meget robust. Ligesom rosen kan holde til rigtig meget og overleve selv letfrost, kan orkidéen f.x klare sig rigtig længe uden vand – og jeg taler af erfaring!

Teksterne i dag handler om at kunne kende sandhed fra løgn. ”De falske profeter, der kommer til os klædt i fåreklæder, men inderst inde er glubske ulve”, skal vi således høre om i evangelieteksten senere.

Men først indgangsbøn og dernæst en sommerlig blomstersang i anledning af rosenfestivalen – nu både med roser og orkidéer!